

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 814. Leonis Pap. III. Annus 19. Lvdovici 1. Leon. Armen.
1. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

terem vel habitu ad ipsam proximam nocte verna, & de religione eis consolante, alijsq; grauissima negotijs. Prende meministet, et per centum imperij, vitasq; amissas denuntare, nisi vitro Leonis sicut Imperator decretum ampliebat, idola (sic sacrati imagines applicata) datus adhuc extinxerat. Si huius fecisset fore dominacionem, vitamq; eius duriorum atq; feliciter. Uoc modo subrato monachos, & que cum Imperator loqui deberet infraito, abit.

Pauli post multa Imperatorum vel habitu relatim ad monachum addidit. Hinc tamen intro collegio, monachus proxime ad Imperatorem adfuerit, relati qui diuine infinitim Imperatorum magistratus adfuerit. Non relit, nequit, ab te saudum est, Imperator, quod nos primato habito decessisti ante oculatus tuos Imperatores, sed quoque tu in hoc agis, nos lamen gratia diuini Spiritus non distis vel posse a te fuisse. Hoc ut enduit Imperator, sed fratre cantatus vel habitu Imperatorum dignitate calice patitur, animo percutit eum, ut parat, si quis machinatione ignorans mentis humanae diuinem hominem esse fas sit, Imperator ab eo obedire & sine mora se facturum promittat, ergo ita venerabilium imaginum ab eo mandato deservient, suo suffragio probat. Principis deinde cogitavit, quod paulo proposita occulere implaret, ne quam eae in Ecclesia existaret seditione. sed post publice quod decretorum ea de re propositum procedebat & Ecclesiastica partim viri, partim contra amorem suorum sententiam obseruantur, hac auctor. Verum singulos in reprobatione studiis a Michaeli rerum inspectore in vita Theodorii Studitix locupletius illa tractatrix, qui ita exordit indicatum ab Imperatore Orthodoxis persecutionem.

V. sumptu (inquit) Imperio, hand omnem scibis proferendam confusum iumentum atem, verum conciliatus primi flos atque inter se ipsi qui disdebat, quoniam multis sentiebat infuso & alieno a se noua rite ab eis vixit tamquam deum, et quia erga Imperatores familiareos ac fidi effect, cum processus ei magistratus clam ac collide finibus fiducias, emunig, vi filiorum debeat, in suis partes pertransierit, tam de num latens annus virtutum prodere, in lucro posuit. Omnesq; prout imperatores possent, in hanc vocem detegantur, anum cognomina sui Leo viiij. sceleratum erat. Non debet, et fidi multi comites, colere, aut venerari, vel recipere profas, aut retinere imaginum effigies, sed tollere illa atq; humo dilidere, ut quia manifesta sunt idolorum simulacra. Atque hec vestra lingua efficiat et pendat non domesticum tantum, sed omnibus si potest optime cupiens suam impotestem.

Quo quis ridebat sententia sua mordicus esse, atque ab eo omnino pendere (quos quidem non immixta rafraire ad nequit principi, dicens licet, Paulum & Iustitiam) hos ille confitit sui facti, malorumq; omnibus prout confractuose existimantur. Quoniam omnium ser phebas, et dicitur Ioannes ille fuit, cui Leontianus cognovit a se iudicatum, quod ratiocinat (vt ego arbitror) aliis, turpissimum eum dedicauit erat, eum tam longe effet prompta & exercita, multaq; & varia sophistica artuum, exteriorum, discipularum cogniti, ob eam causam in pretio erat, quod Imperator enim, cum illa rite os vulgo habebar, omnibus, negotiis rebusq; gerendo adiutor haberatur.

Quo cuncti prelaci atq; ex annoscentia fluere ridebant, quoniam etiam Ecclesia archipiscopatu[m] aggredivendum sibi putabat, non aperte quidem initio, nec arroganter, sed blande potius, atque adiutor in morem. Quo cum solo solus congressu quoniam omnes machinas illoz alijs simulatione aduenire, et ipsa perficit, non modis expugnari non posse verissimum recte fides praecusat, quod enim etiam et nonnulli adulores fons causatus non levibus appetens, prout quoque eis audacter proficiunt: tunc & diuino viro penitus abscessit, maiore max apparatu & illum aduersantes summi omnes propagandam subdit his Michael, alijs plura de congregati, quem potest idem Imperator habuit cum Orthodoxis Episcopis & monasteriorum Propoliatis, sed quod ipse res diuinxat: Theodori fit preceptor, audiamus primode eo congressu que scripsit: Theodorus b in Nicetia, auctor & ipse temporis huius. Atque primum unde ipse exordit dicere, de principiis Imperatoris ministeris, quibus est viva ad harxem propagandam: at enim.

VII. Capit igitur Leo Imperator sancti a sanctiorum persequi, quem admodum & Leo Istante fuerat persequens. Deinde suorum

professorum datus prauissimum retum magister quod erat. Inuenit parcos quodam in Senatu, Ioannem feliciter cognomentum spelunam & Eusebium, ad hoc & ex facie latum numero aliquos inuenit copulat. Diabolus igitur qui hoc in eius mente conceperat, byzantium loquitur, invenit Ioannem quendam, cognitum Grammaticum, nomine Tertullum, quem manu apprehensum ad Imperatorem duxit, & ait: Habeas hunc dominum tibi in eo quod caput virile futurum: Vas enim electionis est ubi sit, ut portet monachus contra Orthodoxos. Quemadmodum igitur Paulus Christi vat, ita & hic diabolus isti fatus est: & fieri tunc ex diversis modis constat malevolentis. & per turbas asperguntur, ita & sic exstolo corda sibi obsecrare grauulentis & cuncta dogmata prolixia, eos quas prope se habebat, turpida quadam enterunt. Habebat autem adiutores ex grecis, sicut & solium regale erant, aut minus Sylvestri monachus vero Leontium quoniam & Zeynum, qui illi opere diebus in adulterio deprehensa, transi manum, mortuus est. hac de adiunctis ad celus precipitis ministris Imperatoris auctor, qui & de congrellis cum Orthodoxois subiicit ista:

Potest hoc omnino innotescere multitudinem cum Episcopis & Metropolitis ad sanctissimum Nicoporum Patriarcham coegeri. Qui per totam sistemam in magna Ecclesia pernotat armis. Matrem vero ipsorum ad se Imperator accersit. Habet autem secundum a palatium oscitans quoniam fallaces homines & malorum magister, quos religio gallo in regia domo souens & amante, evocat pro son tristis, nubilis meture. Inquit ad eum & Patriarcham sicut in primis ad se introire, ignorans quoniam inter ipsos seorsim dicta facerant. Deinde omnes accersit, itaque ante silencio. Partim catena decipiensq; hominum ac faulitatem qui angustias & tam ac dicunt. Aderant & Imperator Optimatus & totus Senatus. Sanctissimus igitur Nicopomus eis qui gradus degenerare prestante erant affatus: Agite, inquit, dexter nubes: Potestis calere quod non est? calvi expositiur scilicet, ut illi cum ad eum interrogatione obseruit atenambolegent, & nihil responderent, sed si vicissim intinerentur: tunc si Patriarcha ab eis quisquis: Nam Leonis & Constantini Istante tempore sancti eum imagines recesserunt illi vero cum capite deorsum inclinantes & natu verius eis quod Patriarcha quisquerat signos, quod sat erat ad eum quoniam priuatis inter se dixerat propositum confermandum ut Patriarcha. Quoniamque inquit quod uero sit, potest calere? Ad hanc nubilis respondit Imperator sed ad Patres concurrit ad:

Scotus Patres idem sentire quod vos, sicutque effigiem quandam, quoniam in his gressu alii exultat & per similitudinem illam adorant, sentio, inquit, quod vos, te videtis, neque a vobis difido. Verum quoniam surrexeris, qui alter docentes, eam via reitam effe dicunt, quoniam spemtenet. Producit igitur certam voluntatem & materia huc inter vos inquiratur. Et si quidem vobis perficerint, quod ipse est dicant, neque vos quod bonum est impeditis, si vero ipse a vobis debet fieri, quod vobis debeat: defensant a propria doctrina, & recti dogmata sententia vident, ut recte. Nam si ad aliquid minus in momenti ad me relatum esset, neque id decet me eam rem ratiocinari praeferre: Quoniam de Ecclesiastica quaestione tacuerim?

Videri poset retum Ecclesiasticum rudibus petitio illa Imperatoris aquifima, vt de cognitis veritate inter se confesserat coram Imperatore ad veritatem conquirendam Orthodoxaque harreti. At longe alter res se habet: Vbi enim aliquid per Synodus Occidentalem semel definitum est, amplius ad differentiam & contradictionem harreti non sunt admittendi, sed docendi, si velint, quod pluribus docuit sanctus Ambrosius filius scriptus Valentinius Augustum. Deinde quod sacerdotum est & non Imperator, & in Ecclesia & non in palatio de Fide agere, vt in Constantium Imperatorem Mediolani a Patribris dictum est: inquit quidem ac proprie (sic) non desinent inter eos qui & scientia & dicendi facultate proustant, & inter alios magis illi Theodorus Studitix) noluerunt Parres id concedere Imperatori illi cito rogationem responderint, idem dicere pergit Theodosius.

III. tert (inquit) temp[us] Orthodoxi, cum neg. posse essent eos homines, & quoniam Imperator dixerat, coram se posuisse, neque

Cum gitar de quidam cum incredibili faciliitate per-
quisitum bonorum corona cincta, qui interstat ante
paracuum sese operans, concurrit videns eum salu-
ter parere & mandans, atq. infatudo suam patrarche
enunciare, Theologum Studiorum pro seculo. Quis adsum
debet demens copit atq. interpellans ut se fonsam faciat
magnum adoratum recordare, sequitur expressus vocem
llas excreverant: Lex enim ipsius, utrumque Marper. Dic
to scriptum olim accepta, dicitur ac perfundit profectata,
ut natus annunciat ut sit.

*Ad hanc Michaeli Simonis episcopum: Sine nos, inquit, conciliari
hunc, non erit facias quod concilium debet facere? Quippe
cum aliis quidem in eorum officiis detinetur, & de congregatis,
quando exsistat, in primis dogmata docendorum facultate pre-
bes. Alioquin vero neq; in aliquo loco loqui audent, vobis debet tu
pertere refacti. Non est hoc concilium, sed tyramnis inferent
iniciatum. Non est ita sed quoniam Imperator vel te predixisti, ut ego
fuisse vobis esset. Sed quantum ad me deesse pronosticasti illi, non
debet silentio me illa praterre. Quidam cana est, quare cum hu-
bonum in nolito loqui? An ipsi dimitur, & testimonium non ba-
batur, quibus vestris & ceteris confirmantur?*

Ad hoc Theophylactus Episcopus Nicomediae dixit: Testis Christus est, natus enim effigiem vestre ante oculos in primis descriptum, inservit testimonium nos abundanter, quibus id confirmare possumus, non dubitamus, ut si scipio carius s.d. non habent ipsi aures audiendi, ob id, nihil illis inueniamus: potentia enim & imperio nos oppugnamur.

Past hume & Petrus Nicæ Episcopus: Quomodo, inquit, canit illa nos loquacem quibus in auxiliis affari? Et aliud ignoras, eas quae mandebat dicuntur: si huc die se dixerint non possumus eis. Tunc etiam

errorem, & improbat emolumenare. Etiam si bullulae
dant, imaginum reverentia cum annis preciosis, hinc de
mata predicator. Frugibus datus enim patet talorum
Euanes et nobis omnia alia & virtus, Deo, unde ad

Poſt haec ſacer Eutymius Sardeſis Epifcopus liberiori vſu oratione, ſic Imperatorēm offertus eis: Aduit Imperator. Ex

*Si quis in eis dicitur: Non vobis estis sed vobis non vobis. Cor-
sus ipse deponitur: et in amicis adoratur. Et quoniam tunc re-
rogant: qui audeat totam vacum traditionem a sancta apostola.
Matri virtute ac nos patrem vacum esse dicitur. sed neque in
filiis neque in spiritu eius. sed in eis qui in eis sunt.*

Martyris ac p[ro]p[ter]e Patriam profectus d[omi]n[u]s solitudo vel paulatim n[on]u[n]t[ur]. Apostoli ipso dicente^a: State igit[ur] fratres, & tenete traditiones quae eruditis eis sunt per sermonem, & sicut per epistolam no-

ad.1. omnes quae tunc tibi sunt per fermentum, non per epistola nosteram. & alio loco: Quantum Angelus de cœlo exortans, nobis preter aliud accipit enim ex archangelo. Quamobrem in aliis eis quoque ante nos heretici sunt, secundum recentes. Deinde conseruatis vestrum, ut non possint obstatim inveniendi.

qui ante nos dixerunt hanc excoegerunt, Synodus apud Nicæa in urbem iterum collecta est sub Irene & Constantino p[ro]p[ter]a Imperat[ori]um. Hanc Synodum p[ro]p[ter]a Dei Filius proprio d[omi]no fonsavit. Quicunque ore talia loquenter, ap[er]ta intentio prouocata auctoritate p[ro]p[ter]a eum summam c[on]fessionis & regulam & regulam suam posuit, ut quidem sum qui haec scripsi. M. Iosephus Sudas.

...cum illis Synodus p[ro]p[ter]a dies suis proprio digito agnoscit: Quicunque audiret ex ipsa monete, vel expostione, anal[ogia] beato[rum] eius. Cum ergo et fieri Imperator, & scandala mentis effici, facile se hac pati posse.

*At patrem noster Theodorum tuote seru patet, qui tam
certam fibi concilant indein, pergit vero eodius Tiberio dicere.*

*At parentis nolier Theos locutus est non posse - genitum
& apertiori dicendi fiduciam denegari est, ratione
marinis confluxim & occultam cum exortatione peccata
adversarii, quae in aliis tempore ad alios*

rum libertate dicere agressum est.
Imperator, quo complicitus amans & tranquillum suum
Ecclœ turbare, ac perturbare ait. Nec tibi dico quod a te

et deponit ad eum quodcumque audirem; tanquam absit ut te audirem fimes. Tunc imperator sum ad eum quodcumque audirem excedens. Ergo redit dictum fucat, velut invictus ostendit etiam etiam omnibus oculis. Cuiusque vero iudeo deciderat, qui illam uite et per se posse fuit, quantum in modo membra committere aucti mortales concursum pro hospitiorum rebus eximis? Quis enim non uideat in facie carnis, in angustis contractis?

iuris quidam accipiens, nonne eicit, faulorum verò Theodorum in extium misit, ita Tiro collectorius postrem illa summatim perfringens: liquident multa alia intercesserunt, rursus? Qui cito parat isto facilius artus, magis datur, etiam alterius, dictum non posse, quam genere pars, neque litteris carna impo obstat, ad potius iniquitatem. Nec te

matum perfringens: si quendam multa alia interficerentur, antequam Theodore decerneret exilium, plura præteriti, quæ aduersus eundem Imperatorem in hoc eodem conuersi illa dicitur. Non illa exceptio, quoniam Generosus dico.

congregu sunt dicta, cum ille ex eius quam superinduxerat personam Catholicum homini, aperto coram illis eccepit heresim propaginare. Michael enim qui Theodori sententia a morte, nonarii de cunctis praesertim iustis & extirpatis rebus admissus, & per suos fiducias, testemones, & veritatem quicquid Nonnulli credidit, quod ille

*Simus narrans ipse quae tantum sunt Theodori, sic rem
cum ipso gestam ab exordio incipit.*

Digitized by srujanika@gmail.com

1
1

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (310) 794-3000 or via email at mhwang@ucla.edu.

PAP. III. 84.

sumus
HO DO
LVS RE
DARGY.
IMP.
MINIS
TENT
EBREVS
ACRIS.
Ephes. 4

sum est: Haud satis spaciozat, Imperator, tibi a recto omnibus sumis, aucto ad decere quicquam amplius, aut respondere. Sed quoniam ad interrogatorum et tuorum ad responsum nos provocas: hoc tibi omnia respondeamus. Res Ecclesiasticas ad sacerdotes, delectare, pertinet; imperator vero extornerum utrum ad munitionem program eum. Hoc enim sanctum Apostolus isti apos-
toli Deum in Ecclesia primium Apostolos, dicitur Prophetas, ten-
tis doctoris, & iniquitas imperatorum memint. Ut si dogmati-
bus & de Fide statim debet: Sive sed, illis obsequi oportet, &
nulla modo manus rupare. At illi Imperator, nomine variis
compellans: Non vocis hodie ea Ecclesias estis? Non ergo
inquit Sanctus, sed illis per amorphos, dominis Apostolorum, quo-
tu illum anterentur, te nesciunt ait tuis eius isti. Quod si recte
ad illum, iterum ingredi, et animo: perfr. nobis omnium, qui ve-
ritatem predicamus, Christi, imaginem veneramus, sanctum
sequeamur & communem omnino Patrem, Patriarcham, cui-
us, ut vides, oratio aque ac meroe visitatatem plane fuit ante
gratiam.

XXII. Ad hac Tyrannus quod diceret, non habens, cum clamore, animis perturbatione a capite suu depletu, ne propriis accederent neve amplius loquerentur, magna vice, ministris intercedentes, quod vnum recte, dico, anno suo regnante facere norat. Ego vero habeatis omnes vna cum Patriarcha, magnum autem Theodorum, hominem labii suu atque amicis desculpantes, empsu in ducendo libertatem pariter et graviam collaudantes, quod Tyrannu tam fortiter tantu pudore affectaret.

Ceterum vix dominum quisque redierat, cum affuerint ad singulos Prefecti viri edicita, quibus contineat se ut non trumperet, ne nihil de profusa cum aliis tractaret, nec inter se conficeret, aut docere, aut de Eode profusa loqueretur. Ita enim, inquit, ab Imperatore decreatum est.

Vi verò ad **Santum** venerunt qui nō fuerant : Aequumne illū ait fit robin, a Deo patere : vos p[ro]p[ter]e reuocare estimes[er]e. Nō v[er]o scote, certum eis, lingua potius amputata c[on]tra, quām si fides nostrā r[es]istit, mons defensio[n]e, nec illam quā possum[us] verborum op[er]e proponimus. Quem[en]t[ur] ei[us], vos deterio[r]a te defendere coarctat[ur] ; & nos in multo melius causa fieri v[er]o. Quare non committim[us] ei, vel ad horam seremonis abdūcim[us]

Vnde conseruante omnibus invenit amet sibi gerebat, hos regis
tis firmare, quantum est in se at ostendere, etiam si non
cepborum, clam obseruit, & Partiuolum suum, ut eis non possemus

cans, illos adiens, alios litteris confirmans, abdito, & prefer-
tor annos et gen., verbis, excitans pro virili, haec enim Mi-
chael Studita, qui, modellata causa puto, facit referre ea
qua ab aliis monasteriorum Propositis quod adhuc illi
fortis tunc videntur, & concurvi est ab errore) gesta probro-
brosa tunc essent. Siquidem illi miseri acquirerent iul-
fioni Imperatoris, atque etiam scripto polliciti sunt, se
de sacro cultu imaginum amplius non loquunturos, alios
ve doctrios secundum praeceptum Imperatoris. Ita-
tem sic se habuisse, ex ipsius Theodori Studite epistolis
latis exprimit habetur. Ex ista ipse quidem magno nam-
que Dei beneficio factum est, vt ipfa, aliaque codem ar-
gumento, hac vrgente perfectione, conscripta ad nollam
tempora integrar feruntur, habet etiam quidem supra fe-
p' citatus est vetus Codex bibliotheca Columnensis, quis
Cardinalis Sirletri doct'issimi viri cum esset, ab Ascanio
Columna diacono Cardinali, de Antiquis Ecclesie
Ecclesiasticis adeo bene merente, vt Roma conficeret, nec alio

XIV. *Theodorus iuratus videlicet monachorum Profectus silentio transseretur, empta ab eius haereditus fuit. Redditi fuisse eis fuit locis concime accommodata, Latinobro redditis superius dimicibus viro valde diserto Iacobino Sirmundum & Paricinii Societatis Iesu profecto.*

vidos, lingua vobis, atq; eccl: illo prostratis; item eiusmodi
sciam hanc mediocrem et cetero monachum, immo & Orthodoxum
omnium effere runam, mox ex aduerso confusum, ad tam Ecclesias
istas damnata repudia, festinans; exaltat stylum ad pug-
nam, interea in facie desperationem conseruant. Extant ipsa quae-
dem, quibus ipsi diebus scripte cognoscuntur, sic enim ebae car-
tum in scriptio generalis, ut ipso generali esset arque patens
episcola.

In hoc temporis articulo, clavis persecutionem in imagine sua

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

<http://www.sciencedirect.com>

Digitized by srujanika@gmail.com

For more information about the study, please contact Dr. John Smith at (555) 123-4567 or via email at john.smith@researchinstitute.org.

	655	CHRISTI LEONIS LUDOVICIL IMP. Annales	LUDOVICII, IMP. LEONIS CHRISTI LEO. ARM. PA. III. 19.
	814.	PAP. III. 19. LEO. ARM. I.	814.
LATAM IMAGININENM TVAM ADORAMVS O BO NE. & grecos sequuntur byzantini sacerdos, atq; alios pariter villari Cliv io triumphale hymnos. Agebatur enim tunc et festis Palmarum quem ante Pascham, Resurrectionemque Domini fideles omnes ce lebrare conseruamus.			quo nomine redacti sunt etenim nostra, & quae de re conversione ap erit et reformatum. Non itaque omnium nationum, qui per quisi, absentes et viri qui tunc idem ob sermone, tandem tra nus in via sedent, dicens semper, confidamus res ipsa sub calce Ta cilia fidem tenentes, dicitur Salutem nostram Christum, & sanctissimum Matri eius, amicorumque similitudinem invenimus e rege & adorare, non solum ex sancta Scriptura, sed etiam a prophetis, aliter atque quia ante illam distinctionem dicitur, secundum etenim affirmamus, sed ab ipsorum aduerso Donis nigris ac Deum sibi propter quam sine scripto fondatis, semper sibi fidem tanquam mea de qua Christus ait d. Tunc Petrus, & post haec petra scificabo Ecclesiam meam, & parte inferius propter animam suam eam. Ita ipse alludens ad Romanam Ecclesiam, cum con munione omnes illi Orthodoxi concorditer erant, pug nerunt.
XXXIV		Quoniam vero indignatus Tyrannus (neq; enim illorum res Latin ia fama iam ad omnes peragente, inimici fluisse, minasq; & quae in inferet, ad Sanctum mitit, aut defensore illo profutat la commissione, ac ut pareat, animosq; mortis, panis dare, mor temq; effere pro premio. At ille non modo nihil venust, sed mai oriem etiam fiduciam sumptuosa, fidem Orthodoxam omnibus quatu ris efficit, expones, & imaginem venerationis verbis salutis de clarans: quid contumeliosi concubatores sui discent, parum du cens. Multa e monachis ad illos in tempore conseruant, sua quin quaque apud communem patrem deponentes, & quid in re presentant facere debent, interrogantes: Quae ratione ad Patri archium vocati, vocati enim defigere & vitare possunt. Vocabat enim illos impetratis dices, vt in erroris sua societatem pertin erent. Siquidem indicaverunt heretici propaginatores vna cu m nouo Patriarcha concilium, ad quod vocauerunt Orthodo xos, qui eiusmodi conuentum malignantium vitare quavis arte inuidabant. Quodnam autem fuerit Theodori confessio, ita Michael edocet.	Quoniam enim repertii posse oratio, si per temum tenta re non impingendum sit propositum. Nam si omnium concordia in fensa Dominus Iesus Christus in humana forma vestita non el langueret pro eius circumscriptio, et magno exprimitur in ordine proprieatis. Et enim si circumscriptio non est accusa ti viro potest non tangi potest, viro & circumspecto quoq; non contradicere. Potest enim e corpore eius in vestimentis quod sub rati, colori enim, radit. Quodnam non circumscriptio quando & postulat. Quod si circumscriptio in vestimentis, non est enim adorandus, secundum eam nominis formam, quae conservatur, cum propter gloriam, fuit nequa sit, in similitudinem expressione minus dividatur. Non quod in mo dum, qui vel potest non tangi potest, viro & circumspecto quoq; non contradicere. Potest enim e corpore eius in vestimentis eadem circumspectio locum habet. Tam propter circumscriptio tum ligatum adoratur, & vice versa, eis qui in vestimentis est. Nonne tunc iesu confitit eis circumscriptio? Eiusdem negatio multa convergunt similitudinem. Par vero ad ipsi in imagine Christi & Christo ipso saudera et in mirabilis concordia.
PSEUDO SYNODVS COGITVR ARICONO CLASTIS.		Ita illi omnibus utilitas patet & congruenter peruidebat, o ptimum dicens penitus absistere, neq; est ut, ac ne sermone qua dem efferte cum hereticis, unde nulla esse posset visitatio, litterisq; excusationem proferre, cuius regrat, vocari adi, quod non licet. Rogabat autem ilium, vt litteris se dicaret, & quod vellet suis verbis exprimere. Itaque presbiter ipsorum nomine episcopu, auctor bius, monachis deferendam tradidit his verbis:	Sed nondum est tempus dogmatica explanatione, quod ob scurum admodum mentis hominis scire perfidus ac artifex vnu & sufficiens ad splendorem veritatis. Ita per catena Evangelia Fides nostra, hoc humilium Apollonius confessus habet mon itorum a Patriarcha tradita religio nostra. Prater hanc usum siqui, aut si que ex hi qui nunc sunt vel simili fuerint, scilicet Petrus, & Paulus, dicens enim quia curiose cognoscere et posse, neque si ex causa ipsius venient ipsius quod & evangelisti, illum in communione recipere possem sanam Fides doctrinam non sequitur. Denonciant quod illi auctoritas vestre, parata eis humiliata, ut ipsi alio tempore perpetropius, quoniam ut negatos, sicut haec extre mum, hancem, Theodorus nomine omnium Prop torum.
XXXV		Theodori THEODO RI NOMI NE OMNI VM EPIS. AD PSE DOSYN DVM HA RETICO RVM.	Ceterum & si neque Theodorus non quid em tereretur Archimandrita pseudonymo intercessione runt, sed se ipsis scriptis exclusuerunt, & defecerunt pro Fide Catholica scripentes pariter ut unum defensionem tamen Orthodoxi Episcopi qui aduerserant, denique aliqui ex Proprietate monasteriorum, & tamen ipsi heretici redicuerunt, prout quod dicunt ostendunt. Quaeve hac consequuntur, sicut a Michael ex eius predictione erant, quia
		Divinum legibus, canonicoq; decretis obsequentes, que prae Episcopi sui sententiam in yr que ad Ecclesiasticam disciplinam pertinet, nequaquam agit de dogmatica questione dudicant, nabi qui vel dicti oportere definit. Cum ab auctoritate vestra semel atque et iterum ad talia eorum atentus, nabi non suimus prater ea que statuta sunt agentes, accedere, vt qui sub hac etiam Nicanor fanum sibi Patriarche diuinitus constitutum sumus. Postquam autem quidam ex ordine nostro Prepositi, quos periculum aliquod falluti, accedendum sibi, & oppositi sermonem respondendum conseruunt: quid alii audire nobis licet, quam quia humile cor nostrum obsequitiam? Erunt sequentiem concordium istum ad e dictum sententie Synodi Nicene, id est, ad talium tam reverendam Domini nostri Iesu Christi & Deiparae, Santorumque, omnium ima ginis adorationem confirmant.	Hui ad tunnus avium turpam placitum, eis ex anno se runt usque ad eis ut utrue ipsi etiam iudecerent gratias illius plagar infligentes. Verum tunc quidam velut ad ipsorum partem glandentes, & quod dignobat isti sibi pro nomine Domini huc pati, at recte Idee propaginatores Theodori hanc dicitur ad instituto, longe a mali, mali, & contra docentes, certe in eius liquido declarant. Intercedit vero quia concilium nati gratianum intercesserit, sunt intelligentes, prout in ini gnificat & ipse Idee heodorini in episcopatu ad Patriarcham do cendi hec velut illis: Synodus fallitur, reverendam conformans, & Orthodoxam, Sicut Nam dicitur, authen ticas.
XXXVI		II. Deu. 32. I. 1. 1.	Sed de exilio I hesu. Quoniam enim nefaria liberatione ad solitudinem ag, in exilio datur, & admodum in super potest probaratur, ne qu datur. Accepta est miseria, & dolor, & & miseria, & dolor, &
			Sed de exilio I hesu. Quoniam enim nefaria liberatione ad solitudinem ag, in exilio datur, & admodum in super potest probaratur, ne qu datur. Accepta est miseria, & dolor, & miseria, & dolor, & miseria, & dolor, & miseria, & dolor, & miseria, & dolor, &

dimissus decedens quoque synodo britanica hac & Theodoricum in Nicæa habet: nuptiæ, vbi scilicet Pseudopsephenus Contra antipontianum in locum Niceri Confessoris eterni est, sediam quod dux Cœlum idem in magna Ecclesia congregavit, & sed anathematis famulus Pater eis fecerunt. Hoc quod iniquitatem fuit? Sed reveretur dolor pectorum in capite eorum, & in veritate dilectionis amarissima pectorum descendit. Episcopos vero quia ab ipso dilectionibus, partim in terra deserto pedibus camulabat, partim per pollicem exstincti eis confusa curarent. Quis salutis sunt autem infirmi non inferiorum ducet. Itaque omnes reverentur, & quoniam numero venient & dimicant per Nicæam, ut quod nobis sermo illi. Deinde illos premium affectationibus, vestro quadam modo desipere: postea vero & in ecclesiis peregrinare consenserunt. Cum re vero illa omnia contumelias, ridens, in diversis carcere conseruerant, cogitante quidam de ipsi forent.

NICETANUS & SANTI PATER NOSTER. In carcere malevolentis & fordi classis fuit, id est, per multos dies, ita ut et ipsa adhuc pax ei atrox sit, sicut condemnatio hæc ad suppeditum valeret. Præsumit virile, ut quam alius, ad maxime propius. Ad hoc omnia venerabilis apud per hanc dies solam & impensis pugnam benevolentis, abiecti, & pro mille facti, & plausu indigens qui virtus appellat, insimilatae homines regaverunt, malitiam & infamie qualem verbis tam tacitabant, ut iniquum raro sancto afferent.

Pater cetero sicut homo quodcum Nicolaus nomine, inani & temeraria sermonis illam sapientia affigebat, quædā eius pater quod invenimus fuerat, in familiæ filio Socratis apparet, et quod natus ab aliis, inquit, a serena Dei. Ex illa tempore vir illi monsul resipuit, neque amplius virum melius fuit. Cum igitur sanctus illi pater multos dies vexatus fuisse: tunc Imperator in omnibus partibus illum exire coegerit, & in ecclesia quadam pugnare coegerit. Miseratus deinceps. Porro carceris tempus ad finem anni huius perdurable, indeoque in exultum abreuiatum, sicut auctor hic quis subiicit docet, cum ait: Erat annus medium huius temporis: ita que libet vide videtur sanctum illud corporalium regere ac nominis & operari parte aliquo, ex infra vero, cum tunc ipsa humorem emitteret, & voluntate diffidat, multo magis abgerat. Ad hanc eum, qui virtus sanctum ad ultimum ducere in se inuenit, et per seipsum ducere, qui in tempore brevissimo erat, totam viam longitudinem transfract, huc de rebus gellis anni huius, ex quibus quo reliqui Confessores patrum sunt, postquam intellegere, de quibus pauca hac tantum idem auctor subperit.

OMNES IMPERATOR CECIT, & SANCTUM VERB THEODORUM, STUDIUM VIDELICET, IN EXULMUS VITÆ AC INFÆ, QUANDAM IMPERATORIS, INVIRBEM HY-ANT, VON NON TENERE. Monachorum vero gradus in pace fides eas iniquam preceperat, nec, orbiculariter, in exercitu ducere, expulsi ex eis, iniquum, magnatum, Ecclesiastis prefecit, qui contra Orientem, partim ad Occidentem, interlegant, huc iuste.

Sed de ecclesio Theodori Michael paulo futuri illis verbis quoniam nobis noscitur qui se reverenter. Et anno, cum bonum liberatum ac felicium esse amplius non posset, Bryantus expeditus est, ut exultum ducere, exercitus tradidit. Hunc enim tunc quod si ualeat sententiam superiore videtur, nam ipsum Orthodoxum auctor probabat, ne quae posset sententia sua exponerentur habebat. Accepto igitur via sanctum hoc dextero, disponitum ad finem vero. Quia cum Vale, dixisset; & aperte quique fidelium in uita a precepit: hoc ante omnia reverenter manuit, ne quippe discimus sum in monachis remanserit, sed absentem eum, qui in tunc salutem credideret: dies eius ualescere, pede iniquum velox. Ad extremum Dei ac præceptum fratrum oves sommendant, mansuetus digreditur, benelectus, & tripli frustis relinquit. Quem nos vicimus sybolico locum in astro quod est palude regnum, Metopum amicupatur, custodia traditione exigit.

Et uero quod libet eum est, liberumq; indecessum decendens sanctum obredebat, inclusu manu carere perfringere curam intermittebat, & in uinculis, tamquam in anguis, tunc operi, tunc gravius impigeret, tunc via cum corpore vintum & pra-

peditamus unumq; centrum. Quoniam perinde ac finibus nihil accidet, ita totu[m] in docendo erat, & non hoc eum abscurus & evanescens partim ad illas atrauementa, manu, hymen exstinxerat, & tanquam ex mentu tabula dicta a proueniens, sicut demum alter, prout cognovit ratio duxit, omnibus autem formis foulum, vultu, armis, tribulacione, ita ut res ipsa carere uoce vibrata ex colligatur, de armis, perciperet, huc ipse de scriptis ab eo multiplicibus in carcere literis, quæ fermè omnes quod integrum ad hæc tempora fuerint diuinissimi custodiunt, & in his & alijs Orientali Ecclesiæ nafragij fuerint illata ferunt: Deo ipso optimo maximo iterum atque iterum plurimas agitantes noster.

Ve autem hisce, Lector, & tu ipse diuinis potiis, ex eis aliquis hic tibi pro temporis ratione describere, opere pretium indicamus: ut propter eum quædam monib[us] quibusdam, anet, geminisq; progrediuntur decorare, nempe exstant, plagiæ, vibichæ, floris; Christi rigib[us] gloriosæque & Apollonica spirita scripta, repræsentant etiam Apologeticæ dictionem.

Primum omnium potestem, circulare omne epistolam dogmaticam, sive catecheticalm dixerim: si enim ipse eam appellat scriptum ad eos, qui causa sacrarum imaginum cultus, vel in carcere essent, vel in exilio longe, extorsive facti, alii alio, fugientes persecutorum, misericordia omnes perfide in Fide Catholica bortarentur, roboranteq; patillanimes, & titubantes erigeret, hic enim ipsius regulus:

Theodorus uobis vobis propter Christum diligenter fratres, & ut quælibet uocis & ecclæ deponentur in Dominum salvatores, Potius leti vtique nrae & illud Apollonicum vñpare: Iigo vincens in Domino. Verum ex pluribus summam: non minima demissione in viro sancti filio haud minus admissor quam eruditiorum, & in afflictionibus tolerantiam, spissola vero sicut habebat:

Grata uobis, & paci ut apostolice uerbi uita: à Dosparte nostro, & Domino Iesu Christo, quæ illi p[ro] nos, pro quo & propter nos p[ro]ficiunt, credidisse, angustia, solitudo, exilium, carcer, & quæ post dies ad causam calamitatis inducent, & occurant itum: erigat fratres carcerem, absentia humili facientia solatiam aliquod exigitentes, hanc ad ipsos epistolammittit, nrae facientes, quod sine intermissione memorati uerbi faciat semper in orationibus nostris, innoquemq; animo reclebat, ac primigenia committentes, cum lachryma ac genitiolem tenentes manus ad Deum, & sine certamine proteritate falcebat, & in uero p[ro]p[ter]e & anima uera, tamquam exulto, exulta nostra officia processione: ita uirat ad finem Domini ueritate perficiemus, credens hunc balaurem, eundem castitatem, matrem, idem sentientes, & veritatis dogmatem certos, quod ammuntur eis, & inscriptio nulla & aurum in omnem creaturam quæ sub celo: Adorare quidem Patrem & Filium & Spiritum, venerandam & beatam Trinitatem, sicut Theologava inducit. Confidet autem uim in Trinitate Filium ac Verbum Dei & Deum inuenit Iesum Christum, seipsum exanimasse, servis formam accipere, & in similitudinem humanae factum, in formamq; eis, formamq; corporis figura, quatenus idem perfidus Deus fons & domus est: sic intra circumscriptionem secundum nos, quoniam formam compuncta confundit, quemadmodum ad eam per dominum nostrum in comprehendere, item restat in eis. Secundum utique ad seruam, angelos apprehendit, quoniamq; & illi effigies censent, et videbunt quibus uolent dñe res ipsa confitetur, sed sicut ab aliis apprehendit, veriarunt in hi. Theologus, quod ut vidimus Leo Imperator cum suis Hagiomachis diceret ei singuli non debere Deum incomprehensibilem tabulam vinni cubiti, pergit vero Theodorus aduersus hanc differentiam.

tum in hoc, cum in futore scula? Ver enim & solatum caritatis & confidatio mea est. Ipse enim Dei paci fidelis erit per omnium et integrorum fratres & amicos & corpus sine querela servatur: Fidelis Deus noster frater, qui faciet, ut salutem vocationis in seculo sancto. Salutato mea humana iudeolet, ad emissa membra mea, ex latibulo maris. Salutant vos qui mecum sumus fratres. Gratias enim gratias tu vestro. Amen. Quod utrem idem Theodosius pater sit, cum prima ista ceteris ad manus venerit Imperatoris, quando & verberari crudeliter iuliet, & actiones diximus eis. Etiam in epistola, quam idem scripsit ad eosdem fratres.

Porro aduersus Theodori monachos graue bellum extrahit Tyrannus, extimans eos a Theodoro diuissim. A Fide quinque Catholica posse diuelli, arguit ad hoc opus eius est. Bacis de propinquio suo, vt Michaeli in Theodoro restatur. Hie quidem velut immensis inlensis in corum quoniam primum est nichil Thaddeum monachum, sed crudelitatem exercit, quem in aliorum fortioribus verbis, emerit spiritum. Et de his eidem Theodori ad Naucratium data epistola inde modum.

Necrario filii.

Nuntius sapta nuntiis & ferme supra sermonem. Quid dubitas quid loqueris? Quemque sanum uesper capiam in iis qui accedunt: Gaudemus mibi, & dolere. In latere, & suauitate. In affectuorum ducatur media pulchritudo. Atque eis pugno, ad vitrum meum. Verum tamen inquit qui aranum ruit, & prospex & rotundus sancti bumi. Mors pro Christo datum est, Cœpitis agnosca regnum. gelo consupit Thaddeus, sanus mewa, rixat uta filius obedientia, sarcinam portatis, apostoli cognomina: Gaudium immensum, non perdidit latra non multa laetare possit. Angelus patris & membrorum. Quam magnificata fuit operata Domini, quod nunc etiam in huius generatione ipsa & in corruptum veritatis traxit regnus. & hunc non ex sapientia, aut nobilium mundi habuit, sed a plene donatis, vt apostoli sermo completeret: Igualibus mundi & contemptu, dicitur cœlestis Deus, & ea que non sunt, vt ea que sunt, deficiuntur.

LIV. Et quoniam mihi ab aliis, beate fuit ubi tam cito exaltatus et in Martyrum Album adscriptus: O fortissima tuus gener osfratum tuus, & prudens, cum tuus humilio de facie infinita promerueris. Per crucifixum tormenta in expugnabilem Latitudinem adeptus es. Centras & triginta verberum sustinatio plena laboris mercedem fandi a Trinitate cum Martyribus accepisti, numquid ille perfidus, si Trinitate atque precium numerus representat; ut vel ex ipso superfluo magnificatissimum tuum Deum ostendat. Sanguis tuus, rigoratum. Reliquia tuae famulis in angelis largitur. Ora te, sancte Thaddeus, intercede pro me indigne famulo tuo: neq; em audeo te filium appellare. Videbis fratres, quid avideris, qualem te faciamus & quale membrum posademus? Sicuti vnde ad Deum gloriam, ad ostentationem nostram, ad Ecclesiam totum exultationem. Dei Marryr Tha. Iesu.

Quid cetera erunt? inquit: primi nouissimi, & nouissimi primi. Ille de Jacobo discerim & Lazarus. Quarum alter quidem decurrit, & viri ambi, & adhuc decurrit, cum Dorothaeo & Desirio. Alter proper peccata mea manegamus fectum cum fido simili. O quando excederem in medio innumeris elicias! Obliquis sunt illi qui dixi: Solite timere eos qui occidunt corpora, non enim vices & facultates dimicant eis, qui soli potest eis, & infernos confortant: At tales adhuc de proprio. An non eos evitare de tribulatione, que vices invidunt habent, natura non valitat est teſtis Thaddei in celo fidelis.

Ne iugis terrae am fratres, neq; animo consernem at cladem eorum quo Lepis sunt, quas plagi & ipsi perfere non possum. Perfervens Dei vertice, & transfixum, quicquid per ignem, quam per gladium. Dei illi qui nos duci, & munit, vt promissiones nostra Regnum intreremus, sicut si ad terram promisum. Ne sciat quid pro camigeri qui populum tunc subseruant, dicentes: Non penetrare, quoniam quod vides vobis, in celum ineratas vidimus & gigantes, sicut quos Eni? Quid deinde sequuntur eis? Sciam ob eam casum, qui succedunt l' & marmarator populū vincerunt, & memoria eorum cederent in solitudine. Nullus sit hominis perturbator: nullus morales nullus desperatus: Transgredieremus omnino fratres, et misericordiam, sicut

Cale, inquietum, & iusta Nave premissoha heredes. Corvus ante nos fit, ita uales mortificat tam Hirzebuntum & ad gratiarum aetatis buccinam, quæ cecim beatu Thaddeus, ex misera laborum meta perfosans. Ita dies quam fecit Dominus. Sic ero, sic obefor. Pro Christo onam legatione fungitur, tamquam Deo exhortante per nos, obsecranus, ne reformidetur mortem ipsam, & quod sit pro illo, & cum illo sufficiere.

Ad omnes basi epistola, tameſi al te inscribit, fili optime. Propreter omnes fratres, & omnes gratulans in eostime: Et quid dignus era adimplere ea quæ desunt pectorum Christi in carne sua! Erat neganti, aut succombentes, lices mos imprudus: quia muri l' arena depafet eum: & dominabatur eum recte in matutin. Pax vobis Christi, rovar, fortitude, confortatio, pro fratribus uniuersis & pro oratione, ut ad que horum, sive implorare Dei misericordia. Sainti vos fratres, qui mecum sunt, illa Theodosius hoc anno, cum lieet in carcere monendum adeo arctare tur actiori cubitorum: quando autem loco mutatus fuerit, & durior in cultodia, & diris fuerit vinculus manipulatus, dicemus anno sequenti.

Quod autem rursum ad eundem Leonom Imperatorem spectat, qui res Venetorum fuit prosequuti, & inter alios Sabellicos, studiis ad eudem Imperatore missis ad Dacem Venetarum (hie erat Angelus Patriarchus) facies reliquias, quod mirum videri debet, vt quae ipse no celestis calenda mitteret; nisi dixerimus his cumeribus desinuisse sibi conatus annuum exterorum, qui intercesserunt, & ab illis plurimi fieri certo scirent, sunt haec verba auctoris: Auctis (inquit) Leo publica Venetia Zachei corpori comparte curassim Crucis, ac Domina regis. Alterius que Deparet fuit Virgini: Quia Patriarchatus Princeps non incolit templo, quod Zacheus nonne statuendam curavit, propter illi credere Venetos, qui erant Constantinopoli hoc procurasse apud Imperatorem, significaque nullo ampliori munere quam eiufemodi facris pignoribus conciliare fibi ad deinceps eis pofe animos Venetorum: hocq; facile percutiunt Principi, de Venetiis bene mereri ob inuidiam partam adulteris Occidentis Imperatores Francorum Reges cupient.

Sed res ipsorum Francorum aedemus. Hoc anno, menie laureo, moritur Carolus Magnus Imperator, de cuius ad Deum transitu habet ita Egimardus. Cum aquila granis biemaret, mens tamaro, febre valida corrupta decidens, ORTIV. Quis statim (et id febris felicit) ebi fisi abdimentum induit, aurotrans bac continentia morbo amplexu depelli, vt certe mitigari. Sed accidente ad febrem latera dolore, quam Graceplurum vocant illog, adhuc median retinente, neque alter corpus quidam tristis, oīi patiente, festinu pol pannis decubuit die, sacra communione percepit, decubuit anno sua aratu festivagino secundu, ex qua regnare ceperat quadragesima septima, quanto Kalend, Februario bar a die tertiaris. Sed quibus prauis ad fatuam ac medijs curarit animam, scipe ac nocte eius temporis monacho monasteri Engolimensis, qui eius vitam a quæ per annos (ingens) scripit, de quo latere superius, qui ait: Oea ait sancto monte ab Epiphya, & viatis humper, & emiua fui dissipata, & mendax domino foritum from, obit in patre, anno octogessimo quarto decimo ab incarnatione Domini fratris Christi, haccipie.

Sed & de eis ad Deum transi Theganus eius tempore tellis adductis in medium, recitamus, at enim: Septimo die post quam laborare ceperit, usque familiarissimum testificem suum illico alium ventre ad se, ut si carnaria Domini corpora & sanguinis tribueret, ut extenuam suam confirmaret. Quoniam facta, laborauit infrumentate diem diem & noctem in operem. In crux immo, luce aduentente, sciebat quod factus erat, extensa manu dextera, virtute quis poterat signum sancte Crucis imprimens, & super petitus, & unum corporis casu. Non solum autem colligens pedes fusi, extensis brachia & manus super corporis, clamp oculos, qd. alieni humi versuante: ita manus tuus commendat pectorum nunc. Statim post hac in ecclesia huius plenus dies um periret in pace, &c. vt alij de die & nocte ipius. His addenda elient quæ de obitu viuendum Imperatoris auctoris. Turpissim falso inscriptus narrat, sed iudicaria contextori, nec si verum dicat, fides adeo tum adhiberi potest.

663 CHRISTI L. LYDOVICI L. IMP. L. LEONIS PAP. III. 19. LEO. ARM. I. Annales LUDOVICI II. IMP. L. LEONIS CHRISTI L. L. PAP. III. 29. 812.

LIX. 814. De eius vero sepultura idem qui iuprā auctōr. Thegnus habet illū us. Corpū eius aromatizatum est, & in sedē aere aſſeſdē ſoſtūm ēlī in coſtūm a ſepulchrū, teneſe aue eo accidit, Euagelium aut eum teneſe in manūm, & gemba reclinat, humerū in achedra, & capite houſe croſt ligato, atra catena ad diadema, & in diademā e ſignū ſancte Crucis pofitum ēlī. Et repleverunt ſepulchrū eius aromatibus, pigmentis, & balsamo, & muſeo, & theſearū multis in auro. Veſitūm ēlī corporū eius refleſtū Imperiūlū, per aperiūlū aurea poſta ēlī, quam Romā portare ſoluit et. Scoptrū auro & ſcutum aureum, quod Leo Paſpa confeſcāre at, aue ſuora poſta ſtāndēta. Et clauſus & ſigillatūm ēlī ſepulchrū eius. Nemo autem refere potest, quām plāguis & lullū pro eo ſuerit per viues ſancte, etiam inter Pagans plangebant quām pater ardu, haec tenuis ipſe. His addamus quām ſepulcrū ſunt deponēta. Et clauſus &

LX. Dabutūm ēlī, inquit, prīmo vbi poſit debet, & quād ipſe viue nihil de hac praeficit, tandem omnium amuſedat, an quā eius houſe ſtūm ſtāndēta poſte, quam in ea baſilea, quā ipſe propter amorem Dei & Domini noſtri Iesu Christi, & ob amorem ſancte & alioꝝ Virginis Dei Genitricis, cui propter ſcuptū in eodem vice confixit, in hac ſepulchrū ēlī ſtāndēta quād defunctū ēlī die, & auctorū ſuper tumulum deatū, cum imagine & titulo extitū, enim has ſere ſunt verba.

SVA HOC CONDITORIO SITVM EST CORPVS CAROLI MAGNI ATQVE ORTHODOXI IMPERATORIS, QUI REGNVM FRANCORVM NOBILITER AMPLIAVIT ET PER ANNO XVL FELICITER TENVIT. DECESIT SEPTUAGENARIUS ANNO DOMINI CCCXIV. INDICATIONE VII. QVINTO KAL. FEBRARI.

Scriptor & carmine eius epitaphium Agobardus Episcopus Lugdunensis qui eodem tempore claruit: cui hinc ſtitulus inscripsit:

* Ad faciem
clericorum &
veronariorum
Parisijs &
avorum.

* Agobardus in Carolum Magnum defundit
Epigramma.

Aurea cælorum poſt quām di Virgine, proliſ,
Sumpere apta tibi mundi poſtrūmū membra,
Iam decimæ quarti, poſt centesimo ſexto
Annus, multiagi mersus quo ſeruas ſeſciſ
Aſterē, Carolus Francorum gloria gentis
Atque ora traxere, & plaudere, & impenderi portum,
Quid decies, quaten per ſeſciſ amos
Scoptrū tenuis regu, & regno te regnare, regnans,
Febru migravit, quanto arx ex orbe Kalendas,
Septuaginta tunc vita quo termina annos.
Quare opte flagito, precibus ſiſcetra illa,
Quisq; huius relega verſo ſoſte grāmmata & lector,
Aſtriferam Caroli teneat, die ſpiritu accēm.

LXI. 51. CAROLI ORNA- ORPO- RIS. *figuram Qualis autem cum ſuerit forma corporis (ſi de hoc cu- piſidem Eginthi, ita tibi deſcritibit: Corpore fuit amplio & ro- buſto, ſtator eminens, qua tamē in ſtam non excederet, ut ſu- ntem ſuorum pedum proceritatem in coſtā hanc huius mēnorū, apice capiti rotundo, oculis pro gradiibus ac vegeti, naflo penitulū mediorū atque excedente, canisie pulchra, facie late, bilia, ru- de forme, auctorat, & digna ſtam ſtanti quām ſedent platura- merat, quenq; cerni obſer, & breuer, venter q̄, proſectus ri- detur, tamen has eatorum memoriorum calat aequalitas, in- ceſu ſuorum, totac, corporis habitudine virili, voce clara quidē, ſe- que mihi corporis forma conuenit, yaleatudine proferat, preter- quā antequam decederet, per quatuor annos crebro ſeſciſ cor- ripiebat, ad extrellum uno etiam pede claudicaret, & Egin- hardus, qui ei (vt ſe p̄dictum ēlī) fuit à ſecretis, vitamque eius ſcripſit, ſed breuer in eſt ſentientia, quām par erat.

Mennit eiusmodi Eginthi lucubrationis de vita. Caroli, Lupus Abbas Ferrariensis magna cum laude in epiftola ad ipsum ſcripta, vbi poſta illa hac ait: Cion deinde in auctōrum voluminibus ſpacari aliquantum copiſerit, & dicta- tu uſtā atate conſecuti diſplicent, propterā quād ab illa Tudiana, eatorumq; granitate, quam inq; ſoſte, Christiana re- ligioni vires amulati ſunt, alberi aret, venit in manū uas opus ve- ſtrum, quo memor ati Imperatorū etiam ſum a geſti a illat mīhi ab- que ſuſciptione adulatioſi dicere) etarijūm latteri allegaſt. Ibi

664 CHRISTI L. PAP. III. 29. 812.

principia quā ſuſci-

ſia Dei, & ipſe ma-

giſt auctōr bo-

Imperatore ho-

diſerū Principe-

ſpētare videantur

IE

LEONIS PAP. I.

Annum 20.

1 S E C U T V. Cl

januas, Indiā,

ecclēſia Romana

fuit pala eſt, ſi

ludo de media, qui

rat, ſempri liber-

nem Romarū Pa-

rim morte defecit

ſaduſorū in eum

ſicne ipſe ſuſci-

plūtina ſtrages, d

ad eo ut opus ſuſci-

bem qui loco Pipi-

Bernhardtum. At hi

propterea huius tem-

pois extem Ludev-

erū, et ipſe ſuſci-

plūtina de pri-

mo Papā in ipſa V

ſuſciplūtina ad Po-

litra ipſa inq; ſuſci-

plūtina ſuſciplūtina

ſuſciplūtina ſuſci-

præcepta quæ sub temporibus fratrum suorum gesta erant in Ecclesia Dei, & ipsi manu propriæ & cum subscriptione robaravit, & cœgit auctor de alijs legationibus & diu in locis ad nouum Imperatorem hoc eodem anno misit, a liq; quas ipse ad diuersos Principes militis quæ cōm ad institutum minime spectare videantur, dicere prætermittimus.

IESV CHRISTI

Annus 815.

LXXXVII. Christi annus octingentissimus decimus pūntus, Indictione octaua. Quo rursum sancta Dei Ecclesia Romana teocerorum hominum fæctione præfum pallæt. Siquid Carolus Magno Imperatore sublato de medio, qui eius Ecclesiæ protectionem suscepit, semperq; liberaverat prætorum hominum in Leonis Romanum Pontificem infuriantem audacia: qualius morte defunctus omnino remaillit auxilio, rursum facinorū in eum infurixeré, molentes intidas: quod scimus ipse Pontifex, in eos legęt præcepti, cuius rei gratia magna sunt turbæ Rome concitata, sequentesq; iunt plurimæ strages, depredations, incendia, aliaque mala, atq; opus fuerit Ludowico Imperatori mittere in Virib; ac loco Pipini fratre succellerat in Regnum Italiam Bernhartum. At hac & alia narrantur ab Annalium scriptore hunc temporis domellico Ludovicum, dum alt; præfatum autem Ludovicum illuc venire, sed domi abire, ejet, alia autem ei, quod Nam de primis, Romanorum ad interficiendum Leonem Papam in ipsa Vrbe Roma combati, ac deinde cuibus casis indicatis ad peregrinam ejet delata, annis illis saeculosis autem ipsius in suis insigñi ericidatis. Quod cum moleste ferret, sicut natum est, Claverian & Haroldi reu, ipso, in saxonum dimicatu, cum ad Francos palatum venire, Bernhartus Regens Italianus episcopum fuisse, qui & ipse secundum in Saxoniam fuisse, ad consilium, quod mutuatur, Romanum matrit.

II. Is cum eo venire, agitatio decubuit: et sic ancam quis conseruat, per Gerolimum Comitem, qui ad hoc et Legatus erat datum, Imperatori sunt laetus. Quem Legati Pontificis Leonis Episcopus Silvius Cadius, Theodoreus Nonnularius, & Sergius Dux subfecerunt, de quod dominus ipsius obsecravit, per omnia imperatoris auferre. Et post nonnulla: Cum autem Ronan Leonem Papam agricundine decollasse viderat, edictum à maximo praedicta, quia in singulari unius ciuitatis dicitur sue territoria multe exercerat, primum disponit, deinde immuno igne cremant, rursum trecenti, & quia post erupta querellatur, violenter afferte. Qui conserpato Bernhartus rex regis maximi per V. Imaginem. Dicunt spoliatum sedesq; suam fecerat, & eos a capto deponerent. Quaz, etiam gis ap Legatos Imperatori multum iniquifici auctor.

III. Sic & omnes huius temporis scriptores, qui res gestas Ludovici fuit prosequuntur: sicut auctor qui eius vita contigit Adhemar & apud Ammonium appulit, appendit, res pariter gestas sui temporis prosequuntur, que teitanus Legatos Apoloiticos purgatum reddidisse Leonem Pisticem in omnibus iphi obiectis apud Ludovicum Imperatorem.

Quod vero pertinet ad res Orientales, hoc eodem anno impius Leo Imperator maior odio in Orthodoxos ceptum anno superiorum persecutionem adaugens: vt ad lapidum cogeret, quos relegari Episcopos & Abbatibus, eodem Constantinopolim reuocat, prætensione adhuc ad suum ipsorum omnem foliacionem. Quod & ex sententiis ipsi accedit, veniomallum tamen penit in lequeum apostolatus subducti fuerint magno scandalo & ruina fiduciam. Atca ita quidem fuisse hoc anno secundo Leonis, Theofericus in Niceta demonstrat, cum sequenti hieme a persecutione excita id accidisse telletur, qui de Niceta Confessore id memoria dignum emarrat.

Cum Imperator confidageret, existi qm nubilus alius per se illam

pro, ut Patres illi aliorum reddi, quippe qui animos omnibus cognoscere maxime haberent: versutu ille confitum mutauit. Cum enim noscimus quinque dies illi viri in ecclesiis manifesteg, rursum maxime quendam fiducia easdem Byzantiam remittere cogit, eadem tamen difficultate & molestia: eisq; tamq; liberos esse, quod ipse cogitaret, quā ratione ad suum voluntatem illos petrabat posset. Cumq; bienni tempore, & sancti urbi tenetorum die et transfigurantem post faustum Pascha maledicere inueniuntur Ieani et tradidit, ut quā vellet ratione ipsos diligere. Cum igitur eos apprehendebat, in diversis carcere moxi, & talibus tormentis subiectis acque compresit, quilibus neque Gentiles olim Martyres ipsos afficerant. Cum enim in tristis & obscuris carcere eos concesset, neque fit atque aliquod infra se, neg, regnum super se habebat, e modo quo fons illi erat induci, si humo prostrati sunt, telle quod illam pro pulchritudine reverenter. Quibus summa per formam quadam angustissimum pati citius, portidram am velut canibus proculabat, tantum videlicet, quantum satu esse videbatur, ne fame persisteret, & panem aqua malo oleoru dabant. Erat enim Imperator propinquum, vel antea viris ad suum sententiam adducere, vel viri a eo privare. Quin etiam ut plu molestia & stragis numerum eleboruerat Patri nostro Nicae afferret, eam garilli innotescat, fratrem nostrum Theodosium nomine, qui Christi gratia ei successor fuit, adhuc inueniunt in usq; illa coligunt, & eadem ratione affecti.

Cum autem aduersarij illi residuerit malle mori, quā veritate prodere delectar operam, ut ipso, eo nomine dicerent, quid nubilus alius ad ea quæreret, nisi se velut cum Theodoro Patriarcha communicaret, neque quidam alii facerent: deinde fons ad suam afferat a regali posset come ea fide & sententia quam haberent. Hac conditione exierant Patres illi, si decet eos Patres appellare, qui recte in p[ro]p[ri]a qualitate supplicantur sunt, quamcum eam remio ardore quam quandoam fervorem poteris conuertire, ob id, carcer detinuerunt. Venerant ad sanctum Nicetum, eum honestum, ut recte de carcere. Cum autem illi remo-
rarent, & nulla patitur quia ab ipso dicerentur, patere vellet, pergebat ipsum exortare, quid dicerent fieri non posse, ut illi ipse remuneret, alijs exceptum. Nihil, inquit, illi quod nubis a nobis querunt. Paululum quidam prudenter ei concedamus, ne ipsius custodia perdamus.

Ita cum dunti vii inferrent, contra voluntatem suam Pater est, non eruntur fugient, neq; quid calamitates pati recesserunt, nuncq; cum hoc discerit, sed Patrum exhortatione impulsi se subiecerunt, non alios & propria, sed sibi restringunt. Nam si pro Fide: ratione vita & mori proposita illi fuisse: certis sibi martirium futurum fuisse stabilitorem, neq; omnino de recta. Vide ac doctrina aliud cum remissum fuisse, etiam si p[ro]p[ri]a infinita proposita ei fuisse, velabatur deceptio sub dispensationis praetextu ab illo Iosepho cleleto Joannis in impletate collegia: nam & eodem nomine probabant & benedixerat nuptias mecum Constantini Imperatoris, ut superius dictum est, hoc itaque velamento simpliciores decepti sunt, ut sua re-
cipere monerentur. Perge vero Theofericus.

Quoniam vero omnes ad ea que oratione dicuntur, quaz, et ante p[ro]p[ri]a exulta erat, ascenderunt, communiquerunt, cum Theodo-
do, munim illi dante, et was illi Theodosio: Quoniam ad eum, inquit, imaginem Christi, anathemati subiunguntur, ita latifissimum nomen adorare se Cithili imaginem proficiunt est, ut monachos Confessores faceret delectores, corumque communione in traude subripere. Itaque pergit auctor. Reliqui
Patres in suis quaz, monasteriis, quod regebat, obseruant. Ille
vero beatu[m] pater Nicetas, sicut fecerunt annos eisq; alijs multa etiam
cangas effo, cum quis ad infestatione norma deficeret, deinde
confugere, et in altius regnum proficiere, & illi errorum, in quem
lapsi fuerat, remedare. Cum igitur omnia sua in nactu con-
cesserit, nancavit ip[s]i, Proconsul. Sed illi sententiam montans,
secundum, dicens: Vbi etiam ratione causam fuit, illi copio esse &
emendationem servire debet, et rursum Byzantium, & in priore sua confid-
ite ac fide permanebat, nolit communio nostren.

Quem cum Imperator ad se vocaret: Quid est, impudens, quod
cum aliis Patres in ha[m] monasteria proficiunt, tu solus hic relin-
cis, proponis voluntatem te mactu, non relata mea parenti? sed, ut
audias, cogitabis imperium nostrum anfregere & nos decipere. Quaz
ab eo noster edicto ceteri, et monachorum tuum redi, si nunc
armonia tibi offenda, quas perfere non poteris. Ad h[ab]i sanitatis illi vir-